Piirivalveleht

Piirivalveameti väljaanne veebruar 2003 Nr 1 (25)

Piirivalve Lennusalk tähistas kümnendat sünnipäeva

8. veebruaril tähistas kümnendat aastapäeva Piirivalve Lennusalk, mille töötajad on viimase kaheksa aasta jooksul päästnud ligi 700 inimese elu.

Piirivalve Lennusalga põhitegevuseks on otsingu- ja päästelennud, sanitaarlennud ning patrull-lennud piirirezhiimi tagamiseks ja merereostuse avastamiseks.

Lisaks teostatakse patrull-lende politsei abistamiseks ja avaliku korra tagamiseks, keskkonnaalaseid patrull- ja vaatluslende, keemia- ja kiirgusluuret, lende metsa- ja rabatulekahjude avastamiseks ja kustutamiseks, jääluuret, agroluuret ja vaatluslende, samuti tellimislende teiste ametkondade huvides.

Piirivalve Lennusalga lennukid on alates 1993. aastast lennanud kokku 3248 lennutundi ja helikopterid aastast 1996 kokku 1582 lennutundi. Otsingu- ja päästelende on alates 1995. aastast sooritatud 287, milleks on kulutatud üle 506 lennutunni. Sanitaarlende on toimunud 464 kokku 714 lennutunni ulatuses.

Alates 1995. aastast tänaseni on piirivalve lennusalga lennuvahenditega päästetud ligi 700 inimese elu, neist enamik sanitaarlendude käigus. Suuremateks päästeoperatsioonideks on viimastel aastatel olnud 22 kalamehe päästmine Pärnu lahelt 1997. aasta kevadel, 19 vene meremehe päästmine Väike Tütarsaare lähedal madalikule jooksnud Vene külmutuslaevalt Voshod 1999. aasta novembris ja 13 meremehe päästmine 2000. aasta septembris Hiiumaa lähedal madalikule sõitnud Vene külmutuslaevalt Aldebaran.

Lisaks on piirivalve lennusalk kustutanud ulatuslikke metsatulekahjusid aastatel 1997, 1999 ja 2002 ning pidanud karmidel talvedel ühendust väikesaarte ja mandri vahel. Piirivalve Lennusalga lennuvahendid on osalenud arvukatel rahvusvahelistel õppustel ja ühisoperatsioonidel, mille seast väärivad märkimist "Baltic Challenge 97", "Poison 2001", "Baltic Eye 2001" ning iga-aastased Eesti, Vene ja Soome piirivalvete vahelised merepäästeõp-used. Seitse aastat on piirivalve lennukid osalenud Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsiooni (HELCOM) raames korraldatud ühislennu reididel, avastades arvukalt õlireostusi.

Aastatel 1999 ja 2002 on Piirivalve Lennusalk olnud rahvusvaheliste ühislennureidide korraldajaks laiendatud koordineeritud reostuse kontrolloperatsiooni (CEPCO) raames.

Piirivalve Lennusalga ajalugu saab alguse 8. veebruaril 1993. aastal, mil loodi Riigi Piirivalve Lennueskardill. 1. septembril 1994 moodustati valitsuse määrusega selle baasil Eesti Riiklik Lennusalk, mille käsutuses oli kaks lennukit LET-410. Oktoobris 1994 moodustati lennusalga juurde helikopterite eskadrill ja järgmisel aastal andis Saksa Õhupääste lennusalgale üle neli Mi-8 helikopterit. Sama aasta mais alustati lennusalga kahe pinnaltpäästja koolitusega Soomes. 21. aprillil 1996 aastal viidi lennusalga lennuvahenditega läbi esimene päästeoperatsioon Tallinna lahel, mille käigus päästeti jääpangaga avamerele triivinud kalamees. 22. aprillil 1997 nimetati Riiklik Lennusalk ümber Piirivalve Lennusalgaks. Jaanuaris 1999 osteti uus Schweizer 300C helikopter.

Käesoleval ajal on Piirivalve Lennusalga käsutuses kaks lennukit LET-410, kaks helikopterit Mi-8 ja üks õppehelikopter Schweizer 300C. Juulis-augustis on oodata uut väikelennukit Cessna 172 patrullimiseks maismaal ja veekogude rannikualadel.

Piirivalve lennusalka kuulub täna 52 inimest.

Urmo Kohv

Siseministeerium seadis prioriteedid

Siseministeerium seadis piirivalvele 2003. aasta prioriteedid, milleks on idapiiri infrastruktuuri väljaehitamine valve kõrge taseme säilitamiseks, teeninduskvaliteedi parandamine piiripunktides ja piirivalve lennusalga tehnilise varustatuse parendamine.

Siseministeeriumi eelarvest on 2003. aasta piirivalve prioriteetide täitmiseks eraldatud ligi 22,6 miljonit krooni. Idapiiri infrastruktuuri väljaehitamiseks, kordonite ehituseks ja renoveerimiseks kulub 14,1 miljonit krooni (sellest 11,8 miljonit krooni on taotletav välisabi), piiripunktide teeninduskvaliteedi parandamiseks 2 miljonit. Piirivalve lennusalga tehnilise varustatuse parendamiseks on ette nähtud 6,5 miljonit krooni, millest 4 miljonit planeeritakse väikelennuki soetamiseks, 1 miljon päästeseadmete ostmiseks ning 1,5 miljonit kopteri remondiks.

Piirivalve prioriteedid aastaks 2003 on kooskõlas piirivalve prioriteetsete arengusuundadega aastani 2007, mis kehtestavad viieks aastaks piirivalve arengu ja tegevuse üldise raamistiku. Dokumendi kohaselt on aastani 2007 piirivalvel kolm esmatähtsat ülesannet: idapiiri valve kõrge taseme säilitamine, koostöö tihendamine teiste siseriiklike institutsioonidega ja piirivalve kõrge usaldatavuse säilitamine avalikkuse silmis.

Menetlemisjärgus on ka Phare 2003. aasta rahvusliku programmi raames esitatud projektitaotlus "Piirikontrolli tugevdamine ja piirivalve arendamine Eesti idapiiril". Taotluse rahuldamisel on kavas ehitada kolm piirivalvekordonit (Luhamaa, Alajõe ja Mustajõe), hankida valvetehnikat (nii statsionaarset kui ka mobiilset) ja koolitada piirivalvureid.

Euroopa Liidu 63 miljoni euro suurusest toetusest Eestile Schengeni ruumiga ühinemise ettevalmistamiseks on plaanis ajavahemikul 2004-2006 rahastada muu hulgas ka piiri infrastruktuuri arendamist ja valve kvaliteedi parandamist.

Tiiu Leis, Maia Burlaka

Riigi kinnisavara aktsiaseltsi esimees Enn Teimann räägib AK uudisteajakirjanikule Ago Gashkovile Vasknarva oktoobriks kerkivast ligi 800 ruutmeetri suurusest kordonihoonest.

Eesti idapiir Eesti-Vene kontrolljoon

Eesti idapiiri pikkus kokku: 338,6 km
piir Narva jõel 76,4 km
piir Peipsi järvistul 124,2 km
maismaapiir Värska lahest Lätini 138,0 km
Idapiiri valve on jaotatud kolme piirivalvepiirkonna vahel:
Ida-Viru PVP – 76,4 km (koos merepiiriga 132 km)
Peipsi PVP – 109,2 km
Kagu PVP – 153,0 km
Kolmes piirivalvepiirkonnas on teenistuses 850 isikut.

Igapäevases töös on Eesti-Vene kontrolljoone piirivalvuritel transpordivahenditena kasutada hõljuk, ligi 70 autot, 13 mootorpaati ja muid ujuvvahendeid ning 26 mootorsaani.

Idapiiril on välja ehitatud ühtne integreeritud vaatluse süsteem. Radaritega on võimalik valvata Narva veehoidlat, Peipsi järve ja Lämmijärve. Lisaks on idapiiri kordonitel kasutada piiratud arv liikumisandureid, liikuvaid radareid ning soojuskaameraid.

Eesti piirivalve topograaf kapten Tõnu Raid (paremal), erumajor Märt Kitsing ja maaameti spetsialist Lembit Tamme said Läti presidendilt Eesti-Läti piiri taastamise eest Kolmetähe ordeni hõbemedali kätte möödunud aasta novembris. Läti president Vaira Vike-Freiberga (paremalt teine) andis need Läti Vabariigi aastapäeval meestele isiklikult üle.

Viiele piirivalvurile presidendilt Vabariigi aastapäeva puhul teenetemärgid

Tõnu Reinup
kapten

Kotkaristi V klass

Vello-Marcelli Tiido
erumajor

Kotkaristi V klass

Lembit Võime
major

Kotkaristi kuldrist

Kerli-Katrin Hirv
kapten

Kotkaristi hõberist

Armin Vaino
veebel

Eesti punase risti medal

Mida peate oma senises elus suurimaks saavutuseks nii tööalaselt kui ka isiklikult?

Suur saavutus on omada sellist tublit meeskonda, kellega tööd teha ja kellega see töö hästi välja tuleb.
Isiklikus elus olen õnnelik oma 2,5 aastase poja üle, kelle seltsis toob iga päev uue avastusesaavutuse. Temaga koos avastame maailma.

12 aastat töötasin Tallinna ehituskoolis. Piirivalves olin 9 aastat keskhooldebaasis. Suuremaks töövõiduks pean vahvat kollektiivi. Kõik, mis ette võeti, tehti ka ära. Märkimisväärne on seik, et 85% neist inimestest on töötanud keskhooldebaasis piirivalve taasloomisest saati.

Piirivalve haridussüsteemi ja piirivalvuri kutse kujundamine on põhisaavutus tööalaselt. Seda koostöös agarate magistrite-üliõpilastega. Kogu haridussüsteemi muutmise protsess on olnud väga raske ja kuna mu elu on sellega seotud, siis moodustab see ka osa minu isiklikust heaolust.

Ma ei nimetaks tehtut saavutuseks. Saavutatu on olnud loomulik ja loogiline osa minu elust. Ma ei ole endale seadnud erilisi eesmärke ja neid ennastületavalt täitnud. Oluline on tervik, ehk soov kogu senine (ja ka eesolev) elu elada päeva kaupa. Ja mitte ainult tänasele (homme tulgu või veeuputus), vaid nii, et elu ei tunduks mõttetuna. Leida igast päevast midagi, mida saaks pidada saavutuseks.

Tööalaselt pean kõige suuremaks saavutuseks seda, et olen suutnud iseendaks jääda.
Isiklikus elus on tähtsaim perekond, kus kasvab neli last.

Lühiveerg

Ukraina piirivalvurid Eestis

17.-21. veebruarini viibis Eestis Ukraina Riikliku Piirivalvekomitee kolmeliikmeline delegatsioon, et arutada Ukraina ja Eesti piirivalve vahelise koostöö arendamist. Visiidi eesmärgiks oli tõhustada mõlema riigi piirivalvete tegevust illegaalse migratsiooni tõkestamisel. Ukraina delegatsiooni juhtiv Ukraina RPVK staabiülema asetäitja kindralmajor Aleksander Melnikov kohtus Eestis piirivalveameti peadirektori brigaadikindral Harry Heinaga ja staabiülem kolonel Aare Evisaluga, tutvus piirivalveameti osakondade tööga, piirivalve merebaasi, Muraste piirivalvekooli, Tallinna reisisadama ning Tallinna lennujaamaga. Lisaks külastas kindralmajor Melnikov Eesti-Vene piiri, viibis Kagu, Peipsi ja Ida-Viru piirivalvepiirkondades ning tutvus jõe- ja järvepiiri valvamisega Narva jõel ja Peipsi järvel.

Eesti ja Ukraina piirivalvete vahel on 1999. aasta detsembris sõlmitud koostööprotokoll ning pandud paika operatiiv- ja jälitustegevuse alased koostöösuunad. Eestit ja Ukrainat seob ühine Tallinn-Kiiev lennuliin ning möödunud aastal oli Eesti piirivalvel probleeme Ukraina kodanikega, kes püüdsid võltsdokumente kasutades Eesti kaudu teistesse Euroopa riikidesse jõuda. Ukraina Riiklik Piirivalvekomitee allub vahetult Ukraina presidendile. Ukraina piiri pikkus on kokku 6989,6 km, millest 5634,6 km on maapiiri ja 1355 km veepiiri.

Kolm kalurit Peipsil hädas

14. veebruaril aitasid piirivalvurid Peipsi järvelt, Varnja kordoni lähistelt jäält, kaldale kolm kalameest, kelle mootorkelk oli katki läinud. Kell 13:15 helistas Varnja kordonisse mees, kes palus piirivalvuritelt abi kolme järvel oleva isiku kaldale toimetamiseks, kuna nende mootorkelk ei käivitu. Hätta sattunud asusid 10km Varnja kordonist idas. Kell 13:26 suundusid Varnja kordoni piirivalvurid kahel mootorsaanil abipalujaid otsima. Kuna ilmastikuolud olid rasked (lumetuisk, nähtavus 20m) ja hädaliste asukoht umbmäärane, kulus piirivalvuritel hädasolijate leidmiseks üle kolme tunni. Tartumaal elavad harrastuskalamehed Viktor (1956), Lembit (1931) ja Aivar (1956), toimetati Varnja kordonisse.

Kalalaev oli uppumisohus

2. jaanuaril sattus Soome lahel Pakri poolsaarest põhjas uppumisohtu kalalaev Johnny nelja inimesega pardal. Piirivalvuritel ja laev Kapella meeskonnal õnnestus ligi neli tundi väldanud päästeoperatsiooni käigus kalalaev ja selle meeskond päästa. Kell 20.57 sai piirivalve teate, et Pakri poolsaarest umbes kuus miili põhja pool on merel sattunud uppumisohtu kalalaev Johnny. Tõenäoliselt surus rüsijää laeva kerre augu, mille tulemusena hakkas laev lekkima. Koheselt päästeoperatsiooni alustanud piirivalve saatis sündmuskohale piirivalvelaeva Kati. Kell 21.10 võttis Paldiski piirivalvekordoni korrapidaja ühenduse õnnetuspiirkonna läheduses viibinud laevadega ja palus nende abi päästetööde läbiviimisel. Õnnetuspaigale kõige lähemal viibinud laev Kapella võttis abipalve vastu ning määrati vastavalt mereseadusele õnnetuspiirkonnas päästetööde juhiks. Poole tunniga jõudis Kapella kalalaeva poordi, võttis pardale kolm meeskonnaliiget ja alustas kalalaeva pukseerimist. Sündmuskohale saabunud piirivalvelaev Kati võttis hiljem pukseerimise üle. Kell 00.52 jõudis piirivalvelaev päästetud alusega Paldiski Põhjasadamasse, kus alustati kalalaevast vee välja pumpamist. Johnny näol oli tegemist väikese puidust kere ja plastikust korpusega laevaga, mis ei tohiks sõita jääoludes. Laeva kodusadamaks on Tallinn. Õnnetuse asjaolusid uurib Veeteede Amet.

Urmo Kohv, Margus Valdre

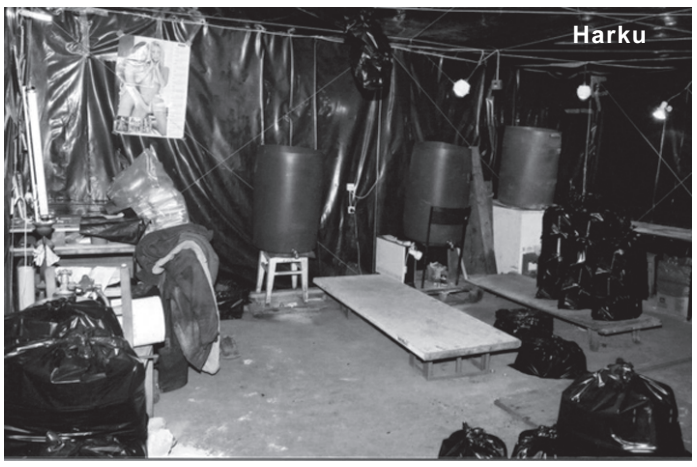
Harku

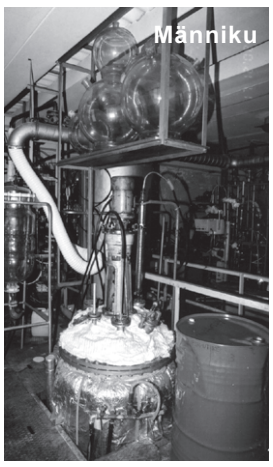
Männiku

Vana-Narva mnt.

Ühisoperatsioon tõi päevavalgele neli salaviina tehast

Piirivalveameti juhtimisel korraldasid 17. detsembril tolliamet, politseiamet, Tallinna ja Harju politseiprefektuurid, tarbijakaitseameti, põllumajandusministeeriumi ja kohalike omavalitsuste kaasabil ühisoperatsiooni illegaalse alkoholi käitlemise tõkestamiseks, mille tulemusel leiti sündmuskohtadelt ligikaudu kolm tonni salaalkoholi ja 1698400 sigaretti. Kaks süüteo toimepanemises kahtlustatavat on tänaseks aresti alt vabastatud, uurimine jätkub.

17. detsembril avastasid õiguskaitseorganid ühisoperatsiooni käigus viiel erineval aadressil Harju maakonnas ning Tallinnas kokku neli illegaalset alkoholi tootmiskohta ning suurel hulgal illegaalse alkoholi turustamisele viitavaid seadmeid ning esemeid.

Esimesest salaalkoholi valmistamiskohast **Maardus** leiti kokku 1175 liitrit piiritust, 269 pudelit erinevate etikettidega võltsalkoholi ja 4400 salasigaretti. Lisaks leiti nn salaviinatehasest suurtes kogustes erinevaid salaalkoholi tootmisel kasutatavaid pudeleid, etikette, korke, ekstrakte, toiduvärve, villimisseade ja mitmeid teisi abivahendeid. Harju maakonnas **Harku vallas** avastati spetsiaalselt salaalkoholi tootmiseks ja ladustamiseks sisustatud laohoonest 1950 liitrit salapiiritust ja 491 pudelit võltsalkoholi ning kümneid tuhandeid etikettide ja korke, mida kasutati illegaalse alkoholi villimisel. Laost leiti 159 kasti Venemaa maksumärkidega salasigarette, 73 tühja 200liitrist ja viis tühja 100liitrist piirituselõhnalist vaati. Musta kile ja gaasipuhuritega soojustatud nn tootmishoones oli kaks vaatidest kohandatud villimisseadet ja mitu korkimisseadet. Leiti ka salakaubana Põhjamaadesse veetava American Corn võltspiirituse villimisseadmed.

2002. aasta kevadel avastasid piirivalvurid Tallinna Reisisadamas veoautosse peidetult ja hiljem salakauba transportimise ettevalmistamiseks kasutatavas laos läbiotsimise käigus kokku 11 tonni samalaadselt villitud piiritust.

Tallinnas **Männiku teel** asuvas keemiatööstusettevõttes avastati illegaalne piiritusetehas, millel puudus meditsiinilise piirituse tootmise õigus. Leiti ka 150 liitrit illegaalselt toodetud piiritust ja ligikaudu üks tonn piirituse tootmise lähteainet. Sama keemiatööstusettevõtte töötajad on eelnevalt tegelenud ka narkootilise aine – metamfetamiini tootmisega.

Harju maakonnas Loo aleviku keskusest, lasteaia kõrval asuvast hoonest leiti ühisoperatsiooni käigus tuhandeid pudeleid tühja taarat, taarapesuvanne, konjaki "Belõi Aist" korkimisseadmeid, viina "Sedoi Valadami" pakendamiseks kasutatavaid karpe, 65 pudelit võltskonjakit "Belõi Aist", illegaalset alkoholi "Solotoje Kaltso" ja "Psenitšnaja" etikettidega, võltstoodangu kvaliteedi kontrollimiseks olid salaviinatehases ka originaaltooted võrdlemiseks. Lisaks leiti laost 135 liitrit võltskonjaki tootmiseks kasutatavat puskarilõhnalist vedelikku, ekstrakte, lisandeid, etikette, korke jpm.

Tallinnas **Rahumäe teel** avastasid piirivalvurid ühest sisselangenud katusega laohoonest endise võltsalkoholi tootmistsehhi, kus oli hulgaliselt võltsalkoholi tootmiseks kasutatud etikette, korke, pudeleid ja mitu tühja piiritusevaati. Samuti leiti suur kogus illegaalsetes piiritusetehastes kasutatavat aktiivsütt.

Nimetatud ühisoperatsioon viidi läbi põllumajandusministeeriumi poolt juhitava "Alkoholi järelevalve ümarlaual" vastu võetud otsuse kohaselt, kus erinevad õiguskaitseorganid kohustusid lähiajal korraldama illegaalse alkoholi käitlemise tõkestamiseks mitmeid ühisoperatsioone. Eelnevalt korraldas tarbijakaitseamet 10. detsembril ühisreidi, mis viidi läbi salaalkoholi avastamiseks alkoholi jaemüügiga tegelevates ettevõtetes.

Salaalkoholi vastu võitlemiseks ühinenud õiguskaitseorganite koostöögrupp – piirivalve, tolliamet, politseiamet, tarbijakaitseamet, põllumajandusministeerium ja kohalikud omavalitsused on plaaninud korraldada taolisi reide ka tulevikus.

Tiiu Leis

Militaarmeditsiini kongressil Lõuna-Aafrikas

Suurima elamuse sain safarilt Pilansbergi rahvaparki.

See oli mu soov juba enne Aafrikasse lendamist. Läksime koos Robert'iga (Robert Galea - Malta kaitseväe ülemarst, kellega tutvusin 1998. aastal Viini kongressil, hiljem olen temaga kohtunud turismireisil Maltal ja 2000. aastal Helsinki kongressil) turismifirmasse, tellisime piletid ja sõit läks lahti. Autojuht-giidiks oli Jonathan, tore ja lõbus must mees, kes paistis silma oma rikkalike teadmiste poolest loomadest ja mitte üksnes rahvuspargis. Teid tundis ta hästi, samuti oli hästi kursis loomade harjumuste ja käitumisega. Enne sõidu algust ütles ta kohe, et lõvisid täna ei näe - neil oli öösel olnud hea jahiõnn ja nüüd magavad. Info levis rahvuspargis nagu kulutuli - vastutulev auto pidas kinni ja juhid vahetasid infot loomade asukohtadest ja liikumisest. Kartsin, et keskpäeva ajal on nii kuum ja loomad hoiavad varju, et vaevalt kedagi näha õnnestub. Kuid läks teisiti. Rahvuspargi väravast sisse sõitnud, pidas Jonathan auto kinni, laadis erilise suurekaliibrilise karabiini (spetsiaalne jahirelv moonaga, mis tapab elevandi 100 meetri pealt) ning pidas meile väikese sissejuhatuse. Saime teada, et elevant on suuteline jooksma ligi 40 km/h, ninasarvik aga veelgi kiiremini. Värava kõrval oli kivi, millesse raiutud suurte tähtedega, et masinatest väljumine on keelatud.

Edasi sujus sõit nagu muinasjutus. Jõehobud, paavianid, emud, elevandid, ninasarvikud, metssead, kaelkirjakud, krokodillid, sebrad, knuud, impalad, lisaks veel mitmesugused gasellid. Safari ületas igasugused lootused, sest loomad vabas looduses on midagi muud kui loomaaias.

Safari järel käisime Robertiga krokodillifarmis, sest safaril nägime ainult üht isendit ja sedagi üsna kaugelt lõunauinakut tegemas. Pilt oli muidugi vapustav! Kaheksas aedikus loendamatu arv igas suuruses krokodille! "Lasteaias", kus kõikide liikide mudilased koos elasid, varieerus nende pikkus 50-120 sentimeetrini, suuremad olid juba liikide kaupa eraldatud. 3-4 meetrised võtsid naljatuju ära, 6-7 meetristest Niiluse krokodillidest üle rippsilla minek pani aga linde ja nende lennuvõimet kadestama. Kõhe tunne oli 5-6 meetri pikkust krokodilli ujumas näha - veepinnast ulatusid kõrgemale ainult paar silmakühmu, kuid vesi oli absoluutselt vaikne, ei mingit heli ega lainetust! Viimane sööst ohvri kallale olevat ootamatu, kiire ja võimas, mida sageli kroonivat edu.

Ninasarvik on võimeline jooksma üle 40 km/h.

Vana head inglise traditsiooni jätkates lõppes ka krokodillifarm poega, millest tegin kõige hinnalisema ostu. Ehtsast krokodillinahast püksirihm oli nii kallis, et selle kandmiseks tuli uued ja kallimad püksid osta!

Kongressi peaassambleel pandi maha suunad edaspidiseks.

Arutlusel oli regionaalsete allstruktuuride moodustamine, kuna kardetakse, et ICMM muutub väga suurearvuliseks ja seda võib olla tulevikus väga raske juhtida. Ridade vahelt kumas läbi see, et rikkamad riigid on juba ICMM liikmed, ühineda soovijad aga ei hiilga oma rikkuse poolest. Juba praegu on paarkümmend riiki maksuvõlglaste nimekirjas, edaspidi võib see nimekiri veelgi pikeneda ning supp pajas muutuda lahjemaks.

Arutusel olid uued liikmemaksud, kus minimaalne aastamaks oleks 1000 USD praeguse 60-200 USD asemel vaesematele riikidele.

Otsustati, et 35. ICMM kongress toimub 2004. aasta septembris Washingtonis (USA), 36. kongress Venemaal (kas Moskvas või St Peterburgis), 37. kongress Tuneesias ja 38. kongress Malaisias.

Minule isiklikult ei tulnud üllatusena, et järgmine kongress tuleb USA-s, sest sellest oli juttu juba Viinis ja Helsinkis. Jänkide ettevalmistus oli olnud väga tõsine, neil oli juba välja valitud Pentagoni lähedal asuv hotell koos vastavate ruumidega kongressi läbiviimiseks, samuti rikkalik materjal tulevasest kongressist. Neile, kes täitsid kohapeal eelregistreerimislehe, lubati hinnasoodustust 10-15%. Peaassambleel tõstatati küsimus organisatsiooni nime muutmisest: kas nimetada see ümber maailma kongressiks ja komiteeks - World Congress (Committee) on Military Medicine? Iga küsimuse korral oli nii poolt kui vastu hääli. Lõpuks võttis peaassamblee vastu diplomaatilise otsuse ja ... lükkas kõik otsustamised edasi 2004. aasta kongressini!

Lõpubankett ja -tseremoonia ei jäänud oma tasemelt alla avatseremooniale. Kohal oli LAV sotsiaalminister (mustanahaline daam), kes võttis ilusasti kokku kogu tehtud töö ja nähtud vaeva, jagas kongressi korraldajatele ja kutsustud külalistele rikkalikult tänusõnu ning kingitusi.

Viis päeva Lõuna-Aafrika kuuma päikese all möödusid hoogsas tempos, kordagi ei tekkinud tunnet, et võiks tulla tilgake vihma.

Sun City oli roheline ja õitses tänu kastmissüsteemidele, mis töötasid omal režiimil nii päeval kui ööl. Ümbberringi aga valitses kuumus -kuivus, kõik oli kuivanud kuldkollaseks. Inimesed liikusid ringi veepudelite ja jääkottidega. Muide, jääd oli seal palju ja seda võis kohata näiteks hotellis meeste WCski. Pissuaarid oli jääkuubikuid kuhjaga täis. Basseini äärses baaris aga, olenemata tellitud joogist - viski, džinn, brändi, mahl või koka - lisati tellitud joogile alati kuhjaga jääd.

Kodutee möödus viperusteta, 10,5 tunnine Johannesburg-Frankfurt lend kaasa arvatud.

Mati Järve

Valgamaalased mälestasid kindralleitnant Paul-Adolf Lille

24. jaanuari ennelõunal kogunesid Valgamaa jõustruktuuride esindajad endise Roobe veskihoone juurde, tähistamaks kindralleitnant Paul-Adolf Lille 121. sünniaastapäeva.

Mälestuskoosviibimise avas Kaitseliidu Valgamaa maleva pealik leitnant Tarmo Sütt. Kindralleitnant Paul Lille auks asetasid lillekorvid Helme vallavanem Toivo Põldma ja Valga piirivalvepiirkonna ning politsei esindajad.

Vello Jaska

Valgamaa jõustruktuuride esindajad austasid kindralleitnant Paul Lille tema 121. sünniaastapäeval.

Paul-Adolf Lill sündis 25. jaanuaril 1882 praegusel Valgamaal Roobe veski omaniku pojana. Oma õpinguid alustas ta Jõgeveste vallakoolis ja jätkas Helme kihelkonna- ning Valga linnakoolis. Aastatel 1901-1904 õppis Lill Vilno sõjakoolis, mille lõpetas nooremleitnandina. Samal aastal tuli tal minna Vene-Jaapani sõtta.

Edasi täiendas Lill oma teadmisi Nikolai kindralstaabi akadeemias, mille lõpetamise järel anti talle hea õppeedukuse eest kuldtaskukell. 1914. aasta I maailmasõja päevil langes ta sakslaste kätte vangi, kust vabanes alles siis, kui Eesti Vabadussõda juba käis. Lill määrati kohe operatiivstaabi operatiivosakonna ülemaks. Peale vaenlase välja kihutamist Eestist sai temast korraldusvalitsuse ülem. Samas ülendati ta polkovnikuks. Teenete eest Eesti Vabadussõjas autasustati Paul Lille Vabadusristiga ja 48 hektari suuruse talumaaga Harjumaal Valtus.

1925. aastal määrati Lill sõjaministri abi ametikohale, 1933. aastal aga sai temast kaitseminister. Sellel ametipostil õnnestus tal olla kuni 12. oktoobrini 1939, mil seoses baaside lepinguga valitsus põhjalikult muutus. Eelneval, 1938. aastal oli Paul Lill ülendatud kindralleitnandiks. Esimene punane okupatsioon tõi ka Lillele mitmeid suuri eluraskusi. Talle lõpetati pensioni maksmine, tõsteti välja Tallinnas kindralite maja korterist jne. 1941. aastal küüditati erukindralleitnant Lill koos oma õe Olgaga Venemaale. 13. märtsil 1942 suri kindralleitnant Paul-Adolf Lill Sverdlovski NKVD 1. vanglas.

Vello Jaska

Valgalased tähistasid Vabadussõjas saavutatud relvarahu aastapäeva

3. jaanuari hommikul kell 10.30 helisesid Valga Jaani kiriku kellad 83 korda tähistamaks kaheksakümne kolme aasta möödumist Eesti Vabadussõjas kätte võidetud relvarahu välja kuulutamisest.

Kui Valga jõustruktuuride esindajad ning asutuste ja ettevõtete juhid olid ajaloolise suursündmuse tähistamiseks Metsakalmistul oleva Eesti Vabadussõjas langenute mälestussamba juurde kogunenud, kostis Kaitseliidu Valgamaa maleva staabiülema leitnant Jaan Krooni käsklus: "Valvel!" Kõik kohalolijad tardusid paigale. Üksnes harvad lumeräitsakad liuglesid veel Metsakalmistu iidsete põlispuude all. Päevakohase sõnavõtuga pöördus kohalolijate poole Valga piirivalvepiirkonna logistikaülem kapten Meelis Kivi: "Meie rahvale olid rasked maailmasõja päevad. Aga veel raskemaks muutus elu Vene riigi lagunemise ja revolutsiooni ajal. Eesti ajutine valitsus,

Vello Jaska

Pärja Vabadussõjas langenute mälestussamba jalamile asetavad Valga piirkonna staabiülem kpt Vaino Kõva, piirkonnaülem kpt Tõnu Reinup ja teenistusjaoskonna ohvitser ltn Rain Kuus.

eesotsas Konstantin Pätsiga korraldas oma maa kaitset. Vaatamata sellele, et ei olnud oma kaitseväge, ei olnud relvi, laskemoona ega raha. Mehed olid varustuseta ja käisid sõna tõsises mõttes paljajalu. Võidule viis meie rahva raugematu soov saada vabaks ja iseseisvaks. Selle nimel pandi mängu kõik, mis olemas oli – jõud, oskused ja piiritu viha põlisvaenlase vastu. Paljud pidid kahjuks ohverdama ka kõige kallima, mis nendel anda oli - oma elu. Meie kõigi kohus on seda kangelaslikkust ja mehisust põlvest põlve edasi kanda".

"Igavene rahu anna neile, Issand Sa. Ja valgus paistku igavesti," ütles Valga Jaani kiriku õpetaja Peep Audova Vabadussõjas langenud kangelaste poole pöördudes. Langenud vabadusvõitlejaid olid austamas ka Valga maavalitsuse, Valga linnavalitsuse, kaitseliidu valgamaa maleva, Valga piirivalvepiirkonna ja teiste asutuste esindajad.

Vello Jaska

Narva-Jõesuus ristiti ajateenijaid

Kolmekuninga päeval, 6. jaanuaril oli Narva-Aleksandri kirikus Narva-Jõesuu piirivalve õppekeskuse allohvitseride ja ajateenijate ristimispüha. Talituse viisid läbi kaitsejõudude peastaabi peakaplan kol-ltn Tõnis Nõmmik, Narva-Jõesuu õppekeskuse kaplan n-ltn Gustav Kutsar, Virumaa praost Avo Kiir ja Narva Aleksandri koguduse õpetaja Villu Jürjo. Ühtekokku ristiti 47 noormeest.

Piirivalve kaplani teenistus algas Narva-Jõesuu õppekeskuses möödunud aasta 28. oktoobrist. Kaplani peamisteks ülesanneteks on: tõsta ja hoida isikkoosseisu moraali ja kaitsetahet, viia läbi hingeharimist ning isamaalist kasvatustööd ning teenida kaitseväelasi ja nende perekonnaliikmeid vastavalt nende usulistele vajadustele.

Narva-Jõesuu piirivalve õppekeskuse ajateenijad alustasid m.a. 1. detsembrist leerikursusega ning sellega ühenduses toimus nende ristimine, kes varem polnud ristitud. Kursusest võtab osa ligikaudu 60 reameest ja kümmekond allohvitseri.

Piirivalvet ja Narva Aleksandri kirikut seob hiljutine ühine sündmus, kui 2. novembril 2002 pühitseti kõikide piirivalve piirkondade lipud.

nltn Gustav Kutsar
kaplan

Eesti astumisest NATOsse

"Nüüd oleme ühe jalaga NATOs. Mida see meile kaasa toob?" Nende sõnadega alustas kindral Ants Laaneots Valga piirkonna ohvitseride kogu korraldatud õppepäeva Eesti astumisest Euroopa Liitu ja NATOsse.

Pärast 11. septembrit 2001 on maailm tundmatuseni muutunud. Ameerika kuulutas välja terrorismivastase sõja. Venemaa välispoliitika kaldus Ameerika poolele. Putin nägi sealjuures ära võimaluse integreeruda Läänega ja lahendada selle käigus paljud Venemaa siseprobleemid. Näiteks Tshetsheenia alistamisel.

"Sealjuures toonitavad venelased, et nad osutavad ameeriklastele suure teene. Ise aga lõikavad selle taustal profiiti," selgitas kindral Laaneots. "Muidugi peavad venelased midagi ka loovutama. Nad olid sunnitud lubama osa NATO relvajõude endise Nõukogude Liidu territooriumile."

"Vene poliitilised ringkonnad tembeldasid kõik tshetsheenid terroristideks. Lääne vaikiv nõusolek annab Vene armeele vabad käed Tshetsheenias tegutsemiseks ja genotsiidi läbiviimiseks," ütles Laaneots. Tshetsheenid pole kunagi mingi usuhullusega silma paistnud. Kui nad blokaadi suruti, hakkasid abi otsima islamimaailmast.

"Putin saab aru, et Venemaa ei ole võimeline iseseisvalt majanduslikust kaosest välja tulema. Sealne infrastruktuur on vananenud, tööstus maha jäänud. Aastatel 2003-2006 on Venemaal oodata suuri majanduskatastroofe. See on tingitud iganenud tehnoloogiast."

Laaneotsa väitel elas Putin pikka aega Saksamaal. Seal koges ta, mismoodi Läänes elatakse. Sama malli püüab ta nüüd juurutada ka Venemaal. Sealjuures pole Vene võimud kunagi loobunud suurriiklikest ambitsioonidest. "Putin püüab otsida sidet Läänega. Sisuliselt tähendab see liitu Ameerika Ühendriikidega. Käima on lükatud NATO–Vene nõukogu. Selle abil loodab Putin taas oma mõjusfääri saada endisi Venemaa poolt okupeeritud maid. Eriti noolib ta Baltimaid. Vene teadlased väidavad ka, et Venemaa oli, on ja jääb impeeriumiks. Seda hoitakse koos toore jõuga. Enne aga, kui uuesti väljapoole juuri ajama hakata, peab ta sisepoliitika ja sisemajanduse korda saama," arutles Laaneots. Venemaa järgib Kortshakovi mudelit: "Katsume säilitada need positsioonid, mis meil välispoliitiliselt praegu käes on. Samaaegselt paneme paika siseprobleemid. Kui see on saavutatud, hakkame jõulisemalt laiendama välispoliitikat.

Järgneb

Vello Jaska

Tervituseks – VALVEL!

14

Kõik laabus, elukutseline sõjaväelane riviohvitser Ants Laaneots, Eesti kaitsejõudude peastaabi ülem kinnitati paraadi juhatajaks, mind rivistajaks. Väga hea meel oli, et meie tahe peale jäi ja paraad toimus. Peastaabi poolt esitatud paraadi rivistamise skeem lükati tagasi ja kinnitati minu skeem koos väikeste parandustega, mis puudutasid orkestrite paigutust.

Peastaabi skeem oli koostatud nõukogude armee paraadide järgi, kus paraadimarsi joon läks Kaarli puiestee pikendusena Pärnu maanteele, nii et paraadi vastuvõtja tribüün oli restorani Astoria ees. Minu skeemil oli paraadmarsi jooneks Harju tänava pikendus Vabaduse väljakul nagu eestiaegsete paraadide ajal. Siis tuli teade, et hr Laaneots peab ametiasjus 24. veebruaril olema Rootsis. Paraadi juhataja kohustused pandi tema asetäitjale hr Raul Luksile. Luksi ma tundsin sõjakooli päevilt, hiljem suurtükiväelasena ja lõpuks tsiviilkaitse ametist, kus ta teenis ENSV tsiviilkaitse staabiülema asetäitjana polkovniku auastmes. Käesoleval momendil on ta Paldiski linna komandant, kolonel. Leppisime Luksiga kokku, et tervitades paraadil osalevaid üksusi, käime rivistusest mööda hariliku sammuga nagu Eesti väejuhid ennesõjaaegsetel paraadidel seda tegid. Üldiselt meie mõtted ühtisid hästi.

Algas tõsine paraadiks ettevalmistamine ja seda eriti piirivalves, kus teenisid ajateenijad. Jumalateenistuse läbiviimiseks Kaarli kirikus sai sõjaväelises mõttes korraldajaks määratud Tallinna piirivalvekooli ülema asetäitja - kindel, kohusetruu mees, Arvo Reinsalu. Reinsalu kõrgendati 20. juunil 1994 majoriks ja on Narva kordoni ülem. Tegime täpse arvestuse istekohtadest, määrasime sisenemise-väljumise järjekorra, paraadil osalevate lippurite spaleeri paigutuse kiriku sissekäigu ette, lippude sissetoomise ja väljaviimise tseremoonia jne.

Ise käisin paarissammudega lugemas ja arvestamas Vabaduse väljaku mõõtmeid, et mahutada ja paigutada sinna 1500 meest piirivalvest, kaitseliidust ja kodukaitsest. Rühmade suuruseks pidi saama 4x7 meest ja rühmaülem. Härra Luksi ülesandeks jäi üldkorraldus: transpordiliikluse katkestamine, väljaku vabastamine autodest, lumekoristus, esmaabi, tualett, helivõimendus, orkestrite soojendusruum, foto- ja telereporterite kohad, pealtvaatajate juurdepääs jm. Mõni päev enne paraadi sõitsin orkestri ja lipuga Kuressaare õppekeskusesse (ÕK). Kuressaare ÕK juhid, Fred Kaasik ja Sulev Truuväärt olid selleks päevaks laenanud vene piirivalve õppekeskuse juhtkonnalt paraadi harjutusteks rivi- ja tseremooniate väljaku. Hoolimata sellest, et liikumistee platsil oli meie meeste poolt liivatatud, oli väga libe. Paraadimarsi vastuvõtukoha nihutasime 15 meetrit venelaste "tribunast" vasakule, kuna seal olid veel täies hiilguses paigal Nõukogude armee sümbolid, plakatid ja loosungid kutsusid kaitsma valvsalt SSSR pühasid piire.

Harjutasime palju kordi, kuni hästi välja tuli. Venelased vaatasid õppekorpuse akendel, alul kahjurõõmsalt irvitades. Meie lipud, Eesti lipp ja Saaremaa lipp lehvisid vinges veebruarituules rivi ees uhkelt. Orkester mängis marsse ja eesti sõdurid marssisid. Arvan, et kõik see jättis vene sõjaväelastele küllaltki tugeva mulje, pealegi laaditi samal ajal suurele sõjaväeautole peale varandust "v Rossiju" vedamiseks.Remnikul treenis härra Märt Haavik oma kasvandikke. Suure bensiini puuduse tõttu veeti Remniku õppekeskuse paraadpataljon Tallinnasse ja tagasi rongiga Jõhvi jaamast.

23. veebruaril 1992 kell 14 korraldati Kadrioru staadioni (Dünamo) esisel platsil paraadiharjutus ja sama päeva õhtul kell 22 Vabaduse väljakul peaproov. Et Kadriorus olid kohalesõiduks tänavad reguleerimata, siis oli alguses segadust palju. Bussid ja meeste rühmad segamini. Eriti palju oli tulnud kaitseliitlasi, piirivalvurid hilinesid lõunalt ja saabusid jupikaupa bussidega, rivistamine oli alanud iseseisvalt... Kahekümne minuti möödudes kõik üksused seisid nii nagu nad pidid olema rivistatud Vabaduse väljakul. Orkestreid oli üks - piirivalve oma. Paraadi lipp, lippur, assistendid ja lipusaatja rühmaülem hr Ago Tikk ning liinurid 5 meest olid kõik piirivalvest. Saabus peastaabi ülem Ants Laaneots, keda ülemnõukogu esimees Arnold Rüütel ei olnud Rootsi sõita lubanud arvestades Vabariigi aastapäeva paraadi tähtsust. Tegin ettekande, Laaneots tervitas rivistust. Vastus oli vilets. Kutsus üksuste ja kompaniide ülemad enda juurde. Kärkis veidi nõukogude sõjaväe kombel ja lubas mõne mehe "peavahti" panna. Seda ta muidugi teha ei oleks saanud, sest sel ajal veel mingit "peavahti" ehk eestipäraselt "kartserit" veel polnud olemaski.

Väljakul oli lumelörtsi ja palju vett. Härra Laaneots, leitnantliku reipusega, läks kui tank (ta ongi tankist) võimsa "preisisammuga" läbi igast veest nii, et minu vatipüksid tema kõrval, samm tagapool (nii nõuab määrustik) marssides, said juba esimese proovi alguses kohe läbimärjaks.

Sel päeval toimusid täielikud paraadi kava läbimängimised Kadriorus kolmel korral ja õhtul Vabaduse väljakul kaks korda. Kell 22 peatati liiklus Vabaduse väljakul. Kuna ettevõtmine oli esmakordne, aega aga vaja minutilise täpsusega fikseerida, siis piirivalve koos paraadi lipuga käis üksi ümber Kaarli kiriku, et teada saada palju kulub järgmisel päeval kirikust väljatulekuks ja paraadiplatsile oma kohale jõudmiseks. (Lugu on kirjutatud aastal 1994)

Järgneb

kol Johan Saar

SPORT

Milleks loodi Piirivalve Spordi Keskklubi?

"Piirivalve vastutusrikas teenistus nõuab vaimselt erksaid, füüsiliselt tugevaid, kohusetundelisi ja distsiplineeritud piirivalvureid."

Piirivalve valitsuse ülema kiri Siseministrile (17.04.1928)

Klubi asutamine, taasasutamine

Klubi asutati Piirivalve valitsuse ülema käskkirjaga nr 161 § 1, 12.12.1927.

"...Piirivalve valitsuse juures moodustatakse spordi keskklubi, mille koosseisu kuulub: Valitsuse ülema abi, üldosakonna ülem, majandusosakonna ülem ja kehalise kasvatuse instruktor.

...Keskklubi juhatus töötab välja üldise kehalise kasvatuse kava, jälgib selle läbiviimist jaoskondades ja korraldab jaoskondade vahelisi sportlisi- ja laskevõistlusi. Samuti juhib kehalist kasvatust keskasutuses.

...Piirivalve jaoskondades moodustatakse spordiklubid, mille juhatajaks jaoskonna ülem, liikmeteks kaks ohvitseri, neist üks rajooniülem, teine nooremohvitser ja üks liige üleajateenijate kogust, kes valitav.

...Rajoonides moodustatakse spordiringid, mille juhatajaks rajooniülem, tema abideks üks kordoni ülem ja valvur rajooni ülema määramisel..."

Terves kehas terve vaim – jah, inimese elus on esimesel kohal tervis ning füüsiline vastupidavus. Kindlasti on sama olulised ka head suhted töökaaslastega. Kas ja kuidas seda tänapäeval teostada? Ajaloolisele järjepidevusele tuginedes on selleks parim viis spordiklubi asutamine.

Eesti Piirivalve Ohvitseride Kogu üldkogudel arutati mitmel korral, et sporditööd võiks kuidagi muuta, organiseerida ehk arendada. Kätte jõudis aeg, kus paljud spordialaliidud nõudsid klubide registreerimist – aitab lobast ja paneme asja käima.

Klubi põhikirja esimene projekt valmis paari kuu jooksul, 2000. aasta oktoobriks. 25.10.2000 koostasin ning edastasin kirja 90 piirivalvurile koos põhikirja projektiga. Üllatav oli, et kõik vastanud pooldasid klubilist tegevust. See näitab, et oma sisemuses toetab ja väärtustab sellist tegevust enamus inimesi.

Klubi asutamiskoosolek toimus 5. detsembril 2000. aastal Neeme Piirivalvekoerte Koolis, kus osales 32 inimest. Klubi nimeks kinnitati Piirivalve Spordi Keskklubi (ametlik lühend PV SKK või Piirivalve SKK) ning aadressiks Neeme küla, Jõelähtme vald, Harjumaa.

Keskklubi tegevus, liikmeskond

Keskklubi on loodud kehalise kasvatuse arendamiseks piirivalves; tervisliku eluviisi järgimiseks ja propageerimiseks; osalemiseks spordiüritustel ja nende korraldamisel; piirivalves töötavate inimeste füüsilise vastupidavuse parandamiseks; piirivalve esindamiseks sise- ja välisvõistlustel; tervislike eluviiside propageerimiseks noorte hulgas ning ajalooliste traditsioonide jätkamiseks.

Oma eesmärkide saavutamiseks aitab keskklubi organiseerida piirivalve spordivõistlusi; korraldab liikmete osavõttu sise- ja rahvusvahelistest spordivõistlustest, seminaridest ja muudest üritustest; organiseerib oma liikmetele vabaaja üritusi; arendab seltsitegevust ning suhteid teiste spordiklubidega; korraldab igal aastal parimate sportlaste valimise; kajastab oma liikmete sportlikke saavutusi massimeedias ning korraldab noortele spordivõistlusi, õppe-treeningkogunemisi ja seminare.

Keskklubi liikmeteks võivad olla kõik spordi arengust huvitatud ja vähemalt 18-aastased inimesed, kes tunnistavad keskklubi põhikirja. Alla 18-aastased noored on keskklubi noorliikmed. Täna on klubis 132 liiget, neist noori 24. Keskklubi põhitegevused on laskmine, orienteerumine, jooksmine, võrkpall ja suusatamine. Keskklubi au ja uhkus on laskesport, mille eestvedaja on kapten Matti Kanep. Eesti meistrivõistlustel oleme saavutanud lugematul arvul kõrgeid kohti. Eriti silmapaistvad laskurid on suurmeister vanemveebel Rein Horn, kelle õpetuste ja kogemuste baasil on paljud piirivalvurid täitnud laskuri klassinormi ning kapral Jevgeni Farforovski, kes saavutas 2002. aasta MM-il Lahtis olümpiaalal püssiharjutuses 12. koha. See tähendab isegi Ateena 2004. olümpianormi täitmist ja Eesti Laskurliit valis Farforovski ka 2002. aasta parimaks sportlaseks. Andekad laskurid on veel veebel Meelis Saar, nooremseersant Jevgeni Kljujev jpt. Suuremaid lootusi oleme aga pannud püstolilaskurile Erik Amann'ile, kes toob klubile kindlasti suurvõistluse medali.

Noorliikmete suvine treeninglaager Neemel.

Orienteerumisega tegelevad enamasti noored ja nii korraldamegi neile igal aastal treeninglaagreid. Sel aastal planeerime korraldada 3 treeninglaagrit: Otepääl, Hiiumaal ja Neemel.

Keskklubil on ka võrkpallinaiskond, kes on osalenud Tallinna I liiga turniiril ning Eesti Telefoni Rahvaliigas, kus Tallinna alagrupis saavutati igati kõrge III koht. Naiskonna eestvedajad on võistkonnakapten Anneli Peegel ja tema abi Laivi Rello ning naiskonda juhendab Oleg Salundo.

Harjumaa 2003. aasta meistrivõistlustel saavutas naistearvestuses I koha keskklubi parim naissuusataja Jaanika Kalev.

Meie ettevõtmisi ja tegemisi ei jõua siin tervikuna välja tuua. Parim võimalus sellest teada saada on ise liikmeks astuda ja kõigest aktiivselt osa võtta.

Keskklubi suunad

Selgitan keskklubi juhatuse liikmete mõtteid ja ettepanekuid.

Piisavalt palju on räägitud ja kirjutatud sellest, miks me kasutame klubi nimes sõna "piirivalve". Umbes nii, et kes lubas. Kas keegi peaks siis lubama, kui asutajad olid piirivalves töötavad inimesed? Samas ei tõstatanud Eesti Piirivalve Ohvitseride Kogu asutamisel keegi seda teemat üles – kõik oli ju loomulik ja seadustega kooskõlas. Mõlemad on registreeritud mittetulundusühingutena, kuid erinevad oma olemuselt.

Eestis on kasutusel põhimõtteliselt kaks võimalust – asutada äriühing või mittetulundusühing. Mittetulundusühingute seaduse § 1 punkt 1: "Mittetulundusühing on isikute vabatahtlik ühendus [—]"

Ühest viimasest ametlikust dokumendist võisime lugeda, et Eesti Piirivalve Ohvitseride Kogu üldkogu (kõrgeima juhtorgani) asemel jagab ühingule korraldusi keegi kõrvalt (peadirektori käskkiri EPOKile korraldusega esitada tegevusaruanne arengu ja infotehnoloogia osakonda). Usun ja tahan loota, et keskklubi on eeskujuks nii oma olemuselt kui ka põhialustelt, ehk on isikute vabatahtlik ühendus.

Paljud küsivad, mida ma saan, kui astun keskklubi liikmeks. Esialgu paneb tõesti mõtlema, et mida ma siis tõepoolest saan. Aga kas alati peab siis kohe midagi saama? Millised aga oleksid need hüved: tippsport (Eesti meistrivõistlused, suurvõistlused mujal), rahvasport (kõigi spordialade toetamine), vabaaja sisustamine, Piirivalve meistrivõistlused (keskklubi võiks tõesti korraldada kõik piirivalve meistrivõistlused, sest miks peaks sellega tegelema riigiasutus või peaks selle eest tasuma mõnele kolmandale klubile), noorte seas spordi propageerimine (usun, et kui hoiame mõnegi lapse teada-tuntud pahedest eemal, oleme täitnud riigi ees suure moraalse kohustuse), odavamad teenused (soodsam osalemine võistlustel ning mitmed lepingud firmadega, puhkemajadega jne), esindusdress ja palju muud.

Võrreldes ohvitseride koguga on keskklubil suur eelis, sest liikmeteks võivad olla kõik soovijad. Ohvitseride kogus on aga ainult ohvitserid – praegu 350.

Jah, miks ei võiks keskklubi liikmete arv olla 1000 või 1500. Teadupärast töötab piirivalves umbes 2500 inimest. Keskklubi liikmemaks on täna 30 krooni kuus ja noorliikmel 50% liikmemaksu summast. Siin on, mille üle mõelda ja kust edasi minna.

Kui soovid astuda keskklubi liikmeks ning seda soovivad ka sinu pereliikmed, siis kogu info on saadaval meie kodulehel www.pvsport.ee. Lisaks eeltoodule korraldab keskklubi käesoleval aastal mitmeid võistlusi ja üritusi. Lähiajal (08.03.2003) toimub esimene kalavõistlus Piiripurikas 2003 Peipsi järvel. Kontakt: Piirivalve Spordi Keskklubi, Neeme küla, 74203 Jõelähtme vald, Harjumaa, reg.kood 80140962, arvelduskonto 221016373461 Hansapank. Juhatuseliikmed kapten Tõnu Lauter, leitnant Mati Jaeski ja nooremleitnant Andrus Rüütelmaa. Info telefonil 60 83 721. Ootame avaldusi ning jagame Teiega oma mõtteid alati rõõmuga!

kpt Tõnu Lauter

Piirivalve SKK juhatuse esimees

Piirivalvurid suusatasid Jõulumäel

28. - 29. jaanuar viidi Pärnumaal, Jõulumäe Tervisekeskuses, läbi piirivalve VI lahtised meistrivõistlused suusatamises. Kuigi kohalikud, eesotsas hr. Enn Tasalain 'iga, olid ilmataadilt head ilmastikuolud tellinud ning rajad võimalikult hästi ette valmistanud, tuli esialgsetes plaanides siiski mõningaid muudatusi teha. Puudutas see distantside pikkusi. Esimesena lähetati rajale vanemad mehed. Algselt planeeritud 5 km asemel, tuli neil läbida 6,5 km. Üle 45 aastaste vanuseklassis, tuli üldvõitjaks Vello PIHLA Kaitseväe Ühendatud Õppeasutustest (KVÜÕA). Piirivalve meistriks krooniti Mati PILT Pärnu PVP -st, kes üldarvestuses lõpetas teisena. Üldarvestuse kolmas ja piirivalve teine koht läks Matti KANEP 'ile PVA -st. Piirivalve "pronksmedali" saavutas samuti PVA võistleja, Kalle PALMAR, kes lõpetas üldarvestuses neljandana. Mehed, vanuses 35 kuni 45 aastat, suusatasid samuti 6,5 km. Ka siin võidutses üldarvestuses KVÜÕA suusataja. Roman KATTAI saavutas esikoha Häädemeeste mehe, Veljo JÕGISTE ees. Üldarvestuse kolmas koht, mis tähendas aga piirivalve meistritiitlit, viidi Toivo SIREL 'i poolt Kagu Piirivalvepiirkonda. Talle järgnesid Tõnu LAUTER Neeme PKK -st ja veel üks Kagu PVP mees, Rainer OLLE. Nüüd oli naissuusatajate kord oma sportlikke võimeid võrrelda. Kõik naised läbisid 4 km pikkuse distantsi. Üle 45 aastaste veteranide arvestuses tuli esimeseks Pärnu PVP suusataja Õnne SILLANDI. 35 kuni 45 aastaste hulgas oli ettearvatult kiireim Ida-Viru Piirivalvepiirkonnas teeniv Piret NIGLAS. Teine koht kuulus Velve PÕLDOJA 'le Peipsi PVP -st ja kolmas koht Imbi SAVI 'le Põhja PVP -st. Noorimate ehk kuni 35 aastaste hulgas ei olnud vastast Neeme PKK esindajale, Jaanika KALEV 'ile. Teine koht läks veel ühele Ida-Viru PVP suusatajale, kelleks oli Ülle VÄINA. Kolmas koht kuulus Virve TÕNNE 'le, kes esindasi Põhja PVP 'da. Esimese võistluspäeva lõpetasid kuni 35 aastased meessuusatajad, kelle distantsi pikkuseks mõõdeti 12 km. Starti asus 50 võistlejat. Piirivalve meistriks ja üldarvestuse esimeseks tuli PVA esindaja Tõnu TÄNAV. Talle järgnesid KVÜÕA mehed Meelis TASA ja Urmo LIBLIK. Piirivalve teine oli Muraste Piirivalvekoolis õppiv ja seda ka esindanud Antti REMMEL. Piirivalvurite vahelises arvestuses kolmandaks jäi Avo PUUSEPP Pärnu PVP -st. Et selgitada klubi meistrid, peeti paralleelselt ka PV SKK liikmete vahelist arvestust. Naised kuni 35 aastat: I koht Jaanika KALEV. Naised üle 35 aasta: I koht Imbi SAVI. Mehed kuni 35 aastat:

I koht Janno MÄRK
II koht Kaido RAUDVERE
III koht Andrus RÜÜTELMAA

Mehed üle 35 aasta:

I koht Tõnu LAUTER
II koht Mati PILT
III koht Matti KANEP

Teise võistluspäeva sisuks oli teatevõistlus. Distsipliiniks 3x5 km asemel 3x4 km. 18 võistkonna hulgas olid parimad KVÜÕA 5 koosseisu suusatajad, kellele järgnes KVÜÕA esinduskoosseis. Kolmandana lõpetas Piirivalveameti I võistkond ja tuli sellega ühtlasi ka piirivalve meistriks. Võistkonnas Matti Kanep, Raivo Terve, Tõnu Tänav. Piirivalve teine koht kuulus Ida-Viru PVP 'le, koosseisus Marko Silm, Toomas Uibokand, Piret Niglas ning kolmas koht Neeme PKK'le, koosseisus Tõnu Lauter, Jaanika Kalev, Valdo Tarto.

Piirivalve asutustevahelise punktiarvestuse tulemusena olid kolm parimat PVA 124 punktiga, Ida-Viru PVP 100 punktiga ja Pärnu PVP 89 punktiga.

Mati Jaeski

EM õhkrelvadest laskmises

1. veebruaril toimusid Narvas Eesti individuaalsed meistrivõistlused õhkrelvadest laskmises. Võistlustele olid kutsutud laskurid, kes jaanuari alul toimunud kvalifikatsioonivõistlustel etteantud normi täitsid. Mõne laskuri loobumise tõttu vabanenud kohad said teised täita motiveeritud taotluse alusel. Piirivalvest oli osa võtmas 1 liikuva märgi laskur, 6 meest õhupüssi, 7 meest ja 2 naist õhupüstolit laskmas. Meie ainuke liikuva märgi laskur, Arvi SUVI Kagu PVP -st, oli harjutuse esimese poole ehk aeglaste jooksude järel lausa teisel kohal, kaotades liidrile 2 ja edestades järgnevat 6 silmaga. Paraku jättis kiirete jooksude nõrgim tulemus meie mehe lõppkokkuvõttes 466 silmaga 6. kohale. Naiste õhupüstoli harjutu-ses oli Margit PAESTE Piirivalveametist 353 silmaga 12. koha vääriline. Finaali pääsuks vajanuks ta vähemalt 5 silma enam. Meeste õhupüstoli harjutuse finaalis olid meie lootused pandud Erik AMANN 'ile, kes põhivõistlusel saavutas 561 silmaga viienda koha. Finaalis tabatud 97,8 silma oli küll paremuselt kolmas tulemus ja tõstis meie mehe neljandaks kuid medal jäi siiski 3 silma kaugusele. Meeste õhupüssi harjutuses oli finaalis juba kaks meie meest: Rein HORN Muraste Piirivalvekoolist ja Jevgeni FARFOROVSKI Narva-Jõesuu Piirivalve Õppekeskusest. Esimesele neist andis põhivõistluse 572 silma enne finaali viienda koha ja teisele 573 silma kolmanda koha. Medalite jagamise kohalt oli meeste püssi finaal eriti põnev. Oma osa selles mängis ka üks meie laskur. Kui J.Farforovski finaalis põrudes langes lõppkokkuvõttes seitsmen-dale kohale siis Rein Horn tõusis teise koha konkurentsi. Alles ümberlaskmine andis "hõbeda" Järvamaa laskurile ning jättis kahvatuma medali meile. http://www.pvsport.ee/prot_laskmine.php

Piirivalveleht

Väljaandja Piirivalveamet

Toimetuse aadress Toompea 1, Tallinn 15183 pressijaoskond

Toimetaja Tiiu Leis
Fotograaf Jaan Rõõmus
tel 631 6013, faks 631 6012
e-post tiiu@pva.pv.ee

Trükiarv: 1000
Trükk: AS Folger Art
Küljendus: Tiiu Leis